

GEÏNSPIREERD DOOR HET DAGELIJKSE LEVEN

Koningin Wilhelmina staat tegen de muur in de hal. Had ze ogen, keek ze recht in het gezicht van Napoleon. Hij staat daar stoer en stevig in zijn laarzen. De hand rustend op zijn buik. Het zijn karakteristieke schilderijen. In een snelle en vloeiende beweging heeft ELLEN MEUWESE de personages trefzeker neergezet. Gezichten vindt ze niet belangrijk. 'Ik let meer op de lichaamstaal.'

De twee grootheden komen net terug van een expositie en staan te wachten op een nieuwe plek. Ook in de woonkamer staan veel schilderijen tegen de wanden. Ellen voelt zich kiplekker tussen haar geschilderde schepsels en heeft het liefst haar werk zichtbaar om zich heen. Het huis dat eerst het honk was van het hele gezin, is langzamerhand uitgegroeid tot een moderne werkplek. Een combinatie van expositieruimte, kantoor en atelier.

Keihard werken

'De combinatie werken en wonen is aan de ene kant heerlijk, je hebt altijd je werk om je heen en je kunt direct verder werken als je er zin in hebt, maar aan de andere kant is het lastig. Omdat ik vanuit huis werk.

denken mensen vaak dat ik ook altijd beschikbaar ben. Ze vergeten dat schilderen een ambacht is, dat ik gewoon tijdens kantooruren uitoefen. Het is keihard werken. Ik heb dan ook geen tijd voor gezellige koffiebezoekjes tussendoor.'

Nadat Ellen de Hogeschool van de Kunsten in Utrecht had gevolgd, is zij altijd blijven tekenen en schilderen. Ze trouwde en kreeg vier kinderen. Hoewel zij veel aandacht aan het gezin moest besteden, is zij zich telkens blijven vernieuwen op haar eigen vakgebied. Inspiratie voor haar werk deed ze op tijdens de uitstapjes met haar kinderen naar het bos, het strand, het park of de kinderboerderij en tijdens de vele

reizen die ze heeft gemaakt. Ze gaf les aan haar eigen kinderen en aan hun vriendjes en vriendinnetjes. Ze zorgde ervoor dat ze constant bezig was, al was dat op dat moment tussen de fietsen in de schuur omdat dat de enige plek was waar de zeefdruktafel kon staan.

Hoewel er regelmatig exposities werden georganiseerd, kwam haar grote doorbraak later. Eigenlijk vanaf het moment dat Ellen er alleen voor kwam te staan toen haar man overleed. Haar jongste zoon was vijf en ging naar de kleuterschool. Dat gaf haar de tijd om, met portfolio met kunstwerken onder haar arm, langs een aantal grote bedrijven te trekken. En met succes. Vooral de ING bank kocht veel werk aan. Er moesten in die tijd een groot aantal kleinere kantoren worden ingericht en haar werk was uitermate geschikt om de saaie werkkamers op te vrolijken. Haar werk sprak veel mensen aan. Vanaf dat moment ging het bergopwaarts. Ellen: 'Van het één kwam het ander. Vanuit mijn schilderijen ben ik mij ook op de toegepaste kunst gaan richten en kwamen er opdrachten voor het maken van relatiegeschenken. Ik moet mij wel prettig voelen bij de opdrachten die ik krijg. Ik maak niet zomaar iets als het mij niet aanstaat.' Een bouwbedrijf vroeg haar schalen te maken voor relaties. Hierop moest een landschapje komen van de omgeving van het pand. 'Dat paste niet zo bij mijn ideeën. Ik stelde voor om dieren af te beelden die door het bouwen van het pand, van de plek waren verjaagd. Ik schilderde karakteristieke dierenkoppen op schalen met als resultaat dat ik er nog honderden bij moest maken. Ik kocht hiervoor zelf een oven om de schalen te bakken. Dit was de start van het ontwikkelen van een eigen servies. En zo rolde ik weer in dat traject.'

Boek

Op dit moment verkoopt Ellen, naast haar originele werk, kaarten, serviesgoed en bijvoorbeeld keukenschorten. Voor deze producten heeft zij samen met haar jongste zoon Floris een apart bedrijf opgericht: ELLENEM. Ellen: 'Heerlijk om het zakelijke deel aan Floris over te laten. Hoef ik mij helemaal niet mee te bemoeien. Vorig jaar hebben we samen hard gewerkt aan het ontwikkelen van een boek met daarin een overzicht van mijn werk. In februari van dit jaar kwam het uit. Dit jaar vier ik mijn veertigjarige schilderjubiläum. Het boek is een soort dagboek geworden. Het laat een overzicht zien van alles waar ik de afgelopen veertig jaar langs ben gewandeld.'

Het werk van Ellen Meuwese is heel herkenbaar. Illustratief met een dynamische, schetsachtige beweging. Jaren geleden zat een zeefdrukje van een kip als bijlage bij het blad Seasons. Ellen: 'Die kippen raakten vooral bekend nadat ik schilderijen met kippen toonde tijdens een gezamenlijke expositie met Anton Heijboer en Hans Innemee. Vanaf dat moment lijkt iedereen mijn schilderstijl te herkennen.'

Eigen beeld

Ellen is altijd met haar werk bezig. 'Soms kan ik tijden op een bankje zitten kijken naar mensen die bijvoorbeeld op het strand lopen. Ik ben dan bezig met het maken van composities, kleurencombinaties, houdingen van mensen

en achtergronden. Meestal begin ik gelijk te schetsen. Deze schetsen kan ik dan later weer gebruiken in mijn schilderijen. Het gebeurt ook wel dat ik snel een foto maak van een mooie wolkenlucht, kleding die mensen dragen of van een bepaalde sfeer. Op dit moment experimenteer ik met olieverf. Een totaal andere techniek dan dat ik gewend ben. Ik kan hierdoor niet zo snel werken als met oliepastels en acrylverf. Ik vind het een mooie uitdaging. Daarnaast zou ik ooit een eigen beeld in mijn tuin willen hebben. Dat zit dus ook nog in de planning.'

Het werk van Ellen Meuwese is op afspraak te bewonderen in haar atelier. ■